

турчина, защото той ималъ интересъ да подклажда и да поддържа взаимната омраза между разнитѣ християнски народи, а тази омраза произвеждала лошо впечатление въ Западъ.

## V.

### У министра на външнитѣ дѣла, Мелегари.

23 ноемврия (5 декемврия), вторникъ.

Него день трѣбаше да идемъ да се прѣдставимъ на г. министра на външнитѣ дѣла. Графъ Распони дойде рано у насъ и ни обади, че, понеже той билъ поканенъ за нѣкоя работа отъ тогавашния прѣстолонаслѣдникъ Umberto, та не щѣлъ да може да ни придружи, той ще ни изпрати г. Cav. Avv. Scovazzi, direttore de la Biblioteca della Camera dei deputati, за да ни съпроводи и заведе при г. министра на външнитѣ дѣла. И часа на 1<sup>1/2</sup>, придружени отъ тоя вѣжливъ г. Scovazzi, ние бѣхме при г. Мелегари (Melegari), както се наричаше министрътъ. Ние имахме прѣдъ себе си единъ мжжъ, на възраст между 65—70 годишна, дълголиченъ, съ обрѣснати и брада и мустаци, физиономия кротка и твърдѣ приятна. Приемътъ бѣше и тука отъ най-учтивитѣ. Като му поблагодарихме за тоя приемъ и му разправихме накратко, дѣ сме били и какво сме правили до сега по възложената намъ отъ нашия народъ света длъжностъ, ние му припомниме мемоара, който бѣхме подали въ Лондонъ на италианския посланикъ генералъ Менабреа, като въ сщцо врѣме му вржчихме и единъ екземпляръ отъ нашата брошура. Казахме му, при това, че българскиятъ народъ е дълбоко признателенъ на Италия за проявенитѣ отъ нея горещи симпатии къмъ него при сполетѣлитѣ го злостастия и че тоя народъ се уповава както на чувствителния италиански народъ, така и на просвѣтеното